

Tað nytta ikki at seta seg at gráta

– Eg kann ikki siga, at eg eri bjartskygdari um stóðuna hjá Suðuroynni eftir fundin við Landsstýrið mikudagin. Hinvegin hendi heldur onki, sum fær meg at síggja svartari uppá tað, sigur Viberg Sørensen, formaður í Suðuroyar Oljuvinnuráð.

OKISMENNING

Aki Bertholdsen

Tað kom ikki nögv burtur fundinum, sum Suðuroyar Oljuvinnuráð hevdi við landsstýrið mikudagin.

Eftir, at tað varð greitt, at Drelnes er vrakað sum oljuhavn, hevur Suðuroyar Oljuvinnuráð biðið um fund við Landsstýrið at viðgerða framtíðarmöguleikarnar í Suðuroynni.

Ein fundur var herfyr og ein fundur var aftur ná mikudagin.

– Eg veit ikki hvat eg skal siga. Tað er synd at siga, at eg bleiv stórt bjartskygdari á fundinum, sigur Viberg Sørensen, formaður í Suðuroyar Oljuvinnuráð.

– Men hinvegin hendi heldur onki, sum ger meg dapurskygdir um synna, enn eg var frammundan, leggur hann aftur.

Hann sigur, at á fundinum greiddu teir landsstýrinum frá stóðuni í Suðuroynni.

– Men tað er onki nýtt í hesum og Landsstýrið veit væl, hvussu stóðan í Suðuroynni er.

Viberg Sørensen sigur, at á fundinum vildi Suðuroyar

– Vit fóru ikki á fund við Landsstýrið fyri at biðja um sosialhjálp úr landsskasanum, sigur Viberg Sørensen, sigur Viberg Sørensen, formaður í Suðuroyar Oljuvinnuráði, sum situr í stólinum fremst á myndini. Mikudagin hevði Oljuvinnuráði fund við landsstýrið um framtíðina hjá Suðuroynni. Her eru tað f.v. Hogni Hoydal, varalogmaður, Tummas Thomsen, nevndarlurimur í oljuvinnuráðnum, heilsar uppá Eyðun Elttor, landsstýrismann í oljumálum og ytst til hogru, Anfinn Kallsberg, lögmáður

Mynd: J.Kr. Vang

Oljuvinnuráð hava at vita, hvörji stig landsstýrið ætlað at taka, fyri at fáa Suðuroynna á fotur aftur.

– Tað varð ein drágur fundur, tí vit vildi hava eitt svar heimaftur við okkum. Men vit mugti ásanna, at í lötuni fast onki eintýðugt svær úr landsstýrinum.

– Tí kann ikki sigast, at fundurin fekk meg at síggja ljósari upp á framtíðina nú,

enn eg gjordi frammundan, sigur Viberg Sørensen.

Hann sigur, at sjálva oljuhavnnina varð ikki tosað so nögv um.

– Vit hava fangið púra greitt, at í fyrsta umfari er onki að gera hjá okkum í Suðuroy, tí nái vendst ikki aftur. – Men fyribils verður bara tosað um leitiskeiðið. Vit kunnu so bara vóna, at

stóðan verður ótrívsi, um

oljuboring tekur seg upp, sigur Viberg Sørensen.

Nyttar ikki at gráta

Viberg Sørensen leggur dent á, at teir voru ikki farnir úr úr landsstýrið at biðja um sosialhjálp úr Landsskasanum.

Hann sigur, at tað einasta, suðuroyingar biðja

um, er, at suðuroyingar fáa tað, sum tilkemur teimum.

– At Suðuroygginn liggar, har hon liggar, eigur ikki at vera ein bági hjá okkum, sum búgvá í önnu.

– Tað gjørðu vit landsstýrinum greitt. Vit lögdu dent á, at tað einasta, vit vilja, tað er at suðuroyingar fáa somu möguleikar at líva og virka sum restin av landinum.

– Tað hava suðuroyingar als ikki í lötuni. Hann víslir m.a. á, at kappingarförðið hjá vinnulívinum í vinnulívinum í Suðuroynni er munandi verri enn hjá vinnulívinum í landinum annars, tí at ferðasambandið til meginþókið er so vánaligt.

– Tað er líka skjót hjá einum virki norðanfjörðs at senda fólk til Danmarkar at arbeida, og at fáa tey til húsar aftur, sum tað er hjá einum virki í Suðuroy at senda fólk norðanfjörði at arbeida- ella hjá einum virki norðanfjörði at senda fólk til Suðuroyar at arbeida.

– Hetta darvar kappingarförnum hjá vinnulívinum í Suðuroynni nögv. Tí er samferðslan við miðstáðarþókið en avgerandi fyrirtreyt, skal Suðuroygginn mennast aftur.

– Tí havit vit alla tíðina fórt fram, at verður oljuhavnnin ikki lögð í Suðuroynni, hevur vinnulívið í Suðuroynni organ moguleika at koma upp í part, tí samferðslan ger tað ómöguligt hjá tí at átaka sær arbeidið norðanfjörði.

Formaðurin í Suðuroyar Oljuvinnuráð er sannfördur um, at einasti máti á fáa Suðuroyni hesar sömdir er at halda a í stríðnum fyri batnandi umstöðum- og tað má gerast í samstarvi við onnur.

– Tað nyttar ikki at suðuroyingar geva skarvin yvir og seta seg í ein krók at gráta um sína egnu ússaligheit. Vit mugu áhaldandi arbeida fyri at bota um stóðuna og royna at ávirkar landsmyndugleikarnar til at taka stóðuna upp.

VIÐ MERKING

Sigið eitt syngjandi nei

Eilif Samuelsen

lítid harmiligt, tí sakin, tað at stremba fram fímotí sjálvbjargni fyri eitt land og fyri eitt fólk, er eitt ediligt endamál; men orsókin til tað totala skipbrotið er, at ter kreftirnar, sun hava sett so nögv inn upp á at fáa hetta fullveldið her og nú, hava ikki bara havi tað ideala málid fyri eyga, men hava meira miðad eftir at verða sigurskransað á torginum ein vakran summar-dag, meðan tjóldrini láta og börninni veittra við merkin-um. So nú mugu tað vera hinar kreftirnar, ið trúliga og seigliga arbeida miðvist

fram fímotí at styrkja grundarlagið undir búskapinum og harvið skapa fíretreytir fyri veruligum sjálvbjargni, sum nái aftur mugu taka tann tátinn upp, sum var sleptur fyri knóppum trínum árum síðani og föra fóroystu tjóðina viðari fram á vegin.

Hesi seinastu trý árini, tá ið demagogið hevur verið sett í hásatíð heldur enn dagliga strevið fyri at menna samfelagið, hava samgonguflokkarnir lítid og einki fangið av skafti av egnum árum. Hóvdu ikki fóiskan og seigliga arbeida miðvist

rentustig og aðrir faktorar, sum liggja langt uttan fyri ávirkan landsstýrisins, verið so óvanliga lagaligir, so hevði stóðan verið ein heilt onmur, enn hon hóast alt er í dag.

Orðloysingar hava fullveldisforsprákarar eisini verið. Teir lovaldu Fóroya fólk og lögtinginum, tå ið teir komu framat, at tann sáttmálin, sum gerast skuldi millum stjórn og landsstýri skuldi leggjast út til fólkatakvóðu, eftir at bæði fólkating og lögting hóvdu góðkent hann. Nú vitsa òll, hvussu tær samrádingarnar endaðu, og Nyrrup verður gjördur til sandabukk fyri klombruta og óbúna samrádingar- atburð landsstýrisins. Enn

rádna flestu fóroyingar, tå ið teir minnast aftur á miseyðnaðu sendiferðirnar og samanbera við ta hjá Jákup Sibba á sinni.

Hvat gera antihetjurnar so a flogsteinum fyri at bjarga skinninum á nosini? Teir vilja lögartvinga komandi tríggjar lögtingsmanningarnar at fremja tær virtókurnar og tær minkingarnar í rkíksveitingunum, sum teir sjávir onga roynd hava gjort hesi trý árini fyri at fremja. Slíkt eru kalar.

Og við at senda hesa lögina út til fólkatakvóðu, vilja tær misbrúka fóroyiska veljaran og taka hann til göfsla fyri at rættvisgera, at teir fyri alla eftirtíð bera ilt fyri fólkatakvóður her á landi, so at tær verða at

kalla ónýtiligar sum fólka-ræðisligt amboð í framtíði.

Allir fóroyingar eiga at umhugsa og gjøgnumskoða ta fólkaforfing, sum liggar ur í hesum neyðsemjuuppskoti landsstýrisins. Sigið eitt syngjandi nei til hetta uppskotid og latið eit komandi landsstýri gera eina skilagðóta avtalu við donsku stjórnina, sum sam-ansjóðar teir tankarnar sum ligga í Nýskipanaruppskoti Sambandsfloksins og sjálvstýrisuppskoti Javnaðarfloksins.